

muligt skal være i Stand til at følge de enkelte Strækninger og Rentabiliteten af dem, og derigennem faa lagt et vist Pres paa Statsbanerne med Hensyn til Indførelse af simplificeret Drift paa de Strækninger, der egner sig dertil. Disse Bemærkninger i den ene af Udvalgets Betænkninger er i fuld Overensstemmelse med, hvad jeg anførte ved Lovforslagets første Behandling.

Vedrørende det Lovforslag, der allerede er behandlet, har Ministeren erklæret, at man paa forskellig Maade vil gøre Personalet delagtigt i de Bestemmelser, der skal træffes indenfor Statsbanerne, og derved give det naturlige Supplement til Dispositionsfriheden. Jeg skal særlig nævne, at det har været paa Tale — og Ministeren har fuldt ud sluttet sig til det heldige deri — at afholde Møder med Lederne af de enkelte Led indenfor Statsbanernes Distrikter. Naar dette ikke har faaet Udtryk i Betænkningen, skyldes det i første Række, at man ikke vilde binde Ministeren til den bestemte Maade, paa hvilken saadanne Møder skulde afholdes. Men Princippet har altsaa faaet fuld Tilslutning fra Statsbanernes højeste Ledelse og fra Ministeren, hvilket jeg ogsaa skal udtrykke min Glæde over.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg havde i det Lovforslag, jeg forelagde her i Folketinget, foreslaaet, at Ministeren skulde være fuldstændig frit stillet indenfor de i Loven fastsatte Maksimaltakster. Heri er der under Behandlingen i Udvalget sket en Begrænsning, som jeg dog meget vel kan tiltræde. Jeg vil gerne i Anledning af de Bemærkninger, der er fremsat af Ordføreren og det ærede Medlem Hr. Slesbager, rekapitulere, hvorledes Forholdet nu ligger efter Lovforslaget med denne Ændring og efter de Udtalelser, der foreligger i Betænkningen. Forholdet ligger da saaledes, at Ministeren har fri Ret til at bevæge sig i Henhold til Bestemmelserne i Takstlovens §§ 60, 61 og 63, naar Grundtaksten er uforandret. Han har endvidere Frihed til indenfor Maksimaltaksternes Højde at ændre ved de enkelte Grundtakster, naar det ikke drejer sig om en Nedsættelse af Grundtaksterne i al Almindelighed, enten for Personbefordring, Godsbefordring eller Befordring af levende Dyr. Hvis det drejer sig om en Nedsættelse af Grundtaksterne i al Almindelighed, hvis det altsaa drejer sig om at paaføre Statsbanerne en større Risiko, skal Ministeren have Jernbaneraadets Udtalelse og Finansudvalgenes Tilslutning for at kunne gennemføre en saadan Ændring.

Jeg kan i øvrigt ganske tiltræde de foreslaaede Ændringer, og jeg er enig i alle de Betragtninger, der i saa Henseende er fremsat i Betænkningen.

Det ærede Medlem Hr. Slesbager nævnte det Spørgsmaal, han fremdrog ved første Behandling, om at gøre Taksterne til Normaltakster, saaledes at Ministeren med Finansudvalgenes Tilslutning kunde bevæge sig op og ned indenfor en vis Grænse. Forholdet er her dette, at Statsbanerne har for deres Vedkommende — og jeg er ganske enig deri — erklæret, at der ingen praktisk Mulighed vilde være for at kunne arbejde med Fordel med højere Takster end de i Loven fastsatte Maksimaltakster, og at der altsaa ikke derved kunde opnaas noget yderligere til Fremme af Kravet om Forrentning, alt naturligvis under den Forudsætning, at Kronens Købeevne ikke gaar væsentlig nedad; i saa Fald kan Forholdet jo komme til at ligge ganske anderledes. Og da jeg finder, at den Form er den mest tiltalende — ogsaa set fra Rigsdagens Side —, at Rigsdagen til enhver Tid er Herre over Maksimaltaksterne, har jeg ikke ønsket paa anden Maade end ved en Lovændring at have Mulighed for at faa Taksterne sat op over de i Loven angivne Maksimaltakster, idet jeg, hvis saadant mod Forrentning skulde blive paakrævet, vil foretrække at komme til Rigsdagen.

Med disse Bemærkninger skal jeg ogsaa for dette Lovforslags Vedkommende takke for Udvalgets forstaaende og velvillige Arbejde.

Slesbager: Jeg vilde egentlig gerne have haft Ministerens Bekræftelse her i Tinget af hans Udtalelse i Udvalget om, at han mente, at man indenfor Rammen af de nuværende Maksimaltakster kunde naa til Forrentning af Statsbanerne. Det er jo Formaålet med Lovforslaget, det er det, hvorfor hele Apparatet er sat i Gang. Jeg synes, det var rart, om Ministeren vilde bekræfte sin Udtalelse i Udvalget om, at han mente, at vi kunde naa Forrentning indenfor den Ramme, Maksimaltaksterne giver.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Saa stærkt som det ærede Medlem Hr. Slesbager understreger dette, har jeg ikke givet nogen Erklæring i Udvalget, idet jeg netop har reserveret mig, at jeg selvfølgelig ikke kan garantere for, at Banerne ved disse Takstlove kommer til at forrente sig. Det vilde være for stærkt et Krav at stille til mig, at jeg skulde kunne gaa ind for, at de 26 Mill. Kr., Statsbanerne